

NA FALI

Gazetka szkolna – NIEREGULARNIK SP 56 – NR 2

- **Co wiesz o Mikołaju?**
- **Klasowe Mikołajki – fotorelacja.**
- **Świąteczne życzenia.**
- **Kącik Młodych Talentów.**
- **Wywiad z Panią ze szkolnej biblioteki.**
- **Historia niezwyklej znajomości.**
- **Jak uczyć się szybko i efektywnie w domu? Zawód uczeń.**
- **Ważny egzamin a pierwsza randka?**
- **Bezpieczne ferie zimowe.**

ZAPRASZAMY DO LEKTURY !

Zespół redakcyjny

Co wiesz o Mikołaju ?

Czas na HISTORIĘ ☺

Mikołajki – zeświecczona nazwa dnia świętego Mikołaja obchodzonego 6 grudnia w katolicyzmie i prawosławiu, ku czci świętego Mikołaja, biskupa Miry. Do XIX wieku był to na ziemiach polskich dzień wolny od pracy. W 1969 roku w Kościele katolickim zniesiono święto, jest to już tylko tzw. *wspomnienie dowolne*. Od średniowiecza w wigilię tego dnia święty Mikołaj (a właściwie osoba przebrana za niego) przynosił dzieciom prezenty. Współcześnie w Polsce nocą podkłada się dzieciom drobne upominki, małe zabawki, a przede wszystkim słodycze. W XIX i XX wieku obdarzający dzieci podarkami w swoje święto, Mikołaj został przekształcony w baśniową postać, rozdającą prezenty w Boże Narodzenie, wykorzystywaną w kulturze masowej.

Od IX wieku Mikołaj był wielbiony w chrześcijaństwie wschodnim i zachodnim jako święty i cudotwórca. Spisany w Bizancjum *Żywot Mikołaja* pióra archimandryty Michała z IX wieku przekazuje, że już w tym czasie 6 grudnia obchodzono w Konstantynopolu święto Mikołaja, które traktowano jako *godne przygotowanie do Bożego Narodzenia*. Liczne, poświadczone przez Kościół cuda sprawiły, że na Zachodzie jego wspomnieniu nadano również rangę święta. Najstarszy o tym przekaz pochodzi z akt synodów w Neapolu z lat 821 i 842. Na synodzie w Oksfordzie z 1222 roku podniesiono rangę tego święta w kalendarzu do najwyższej.

Już w X wieku w mikołajki wystawiano dramaty liturgiczne dla dzieci, opowiadające historię świętego, które w późnym średniowieczu stały się niezwykle popularne w całej Europie. Część badaczy sądzi, że zwyczaj wręczania prezentów związany był początkowo z tymi przedstawieniami. Inni wskazują na XII-wieczne przekazy ze środkowej Francji, które informują, że w wigilię święta Mikołaja zakonnice roznosiły prezenty dla dzieci z biednych rodzin i zostawiały je wieczorem pod drzwiami. W paczkach znajdowały się pomarańcze i orzechy.

Od XVI wieku w kalendarzach protestanckich zachowano przy 6 grudnia zapis o wspomnianiu tego dnia Mikołaja. Nazwę święto zastąpiono w nich *Dniem Mikołaja*. W XVII-wiecznych niemieckich pismach protestanckich wyrażano zaniepokojenie zwyczajem wręczania dzieciom prezentów przez świętego biskupa. Niektórzy duchowni luterańscy uważali to za przejaw odrzucanego przez protestantów kultu świętych i proponowali, aby upominki przynosiło Dzieciątko Jezus w Boże Narodzenie.

To najstarszy ślad próby przeniesienia zwyczaju wręczania dzieciom prezentów z wigilii 6 grudnia na Wigilię Bożego Narodzenia.

Zbliżone do współczesnych zwyczaje mikołajkowe są udokumentowane od XV wieku w źródłach polskich, czeskich, austriackich, holenderskich, belgijskich i niemieckich. Święty Mikołaj pełnił w nich rolę osoby przynoszącej prezenty z okazji własnego święta. Jego atrybutami były siwa broda, pastorał, mitra oraz długa, czerwona szata biskupia. Wieczorem 5 grudnia obdarowywał owocami, orzechami, ciastkami czy cukierkami dobrze zachowujące się dzieci. Niegrzeczne uderzał pastorałem. Gdy nie pojawiał się osobiście, dzieci starały się przekazać, że czekają na prezenty, na różne sposoby. Z Holandii zachowały się zapisy o wystawianiu butów przy kominku. W Czechach dzieci wieszały skarpety na ramach okiennych, a w Austrii kładły buty na parapecie.

Współcześnie w Polsce, nocą z 5. na 6. grudnia, podkłada się dzieciom prezenty pod poduszką, w buciku lub umieszcza się je w dużej skarpecie. W wielu szkołach panuje zwyczaj wymieniania się drobnymi prezentami z wcześniejszym losowaniem „swojego mikołajka” czy „swojej mikołajki”.

MIKOŁAJKI W KLASIE 7e – fotorelacja.

Świąteczne życzenia

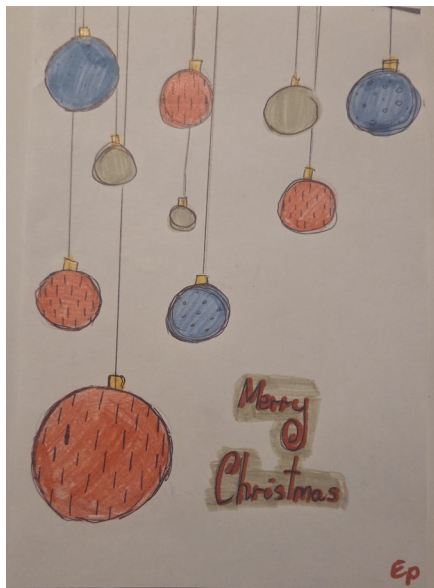
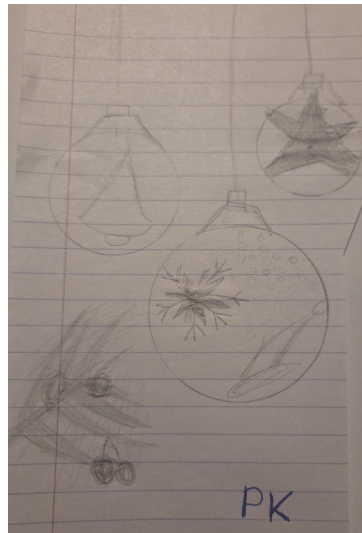
Życzenia świąteczne to ciepłe słowa pełne nadziei, miłości i radości, życzące spokoju, zdrowia, pomyślności oraz spełnienia marzeń w czasie Bożego Narodzenia i nadchodzącym Nowym Roku, często podkreślające rodzinny czas przy choince i wzajemną życzliwość. Można je składać krótko (np. w SMS-ie: "Wesołych Świąt i Szczęśliwego Nowego Roku!") lub dłużej, z życzeniami duchowymi, sukcesów zawodowych i rodzinnego ciepła.

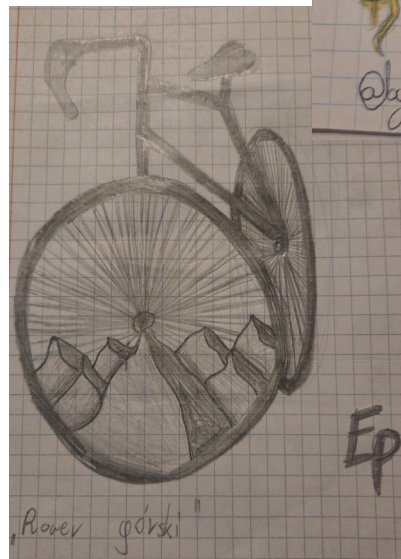
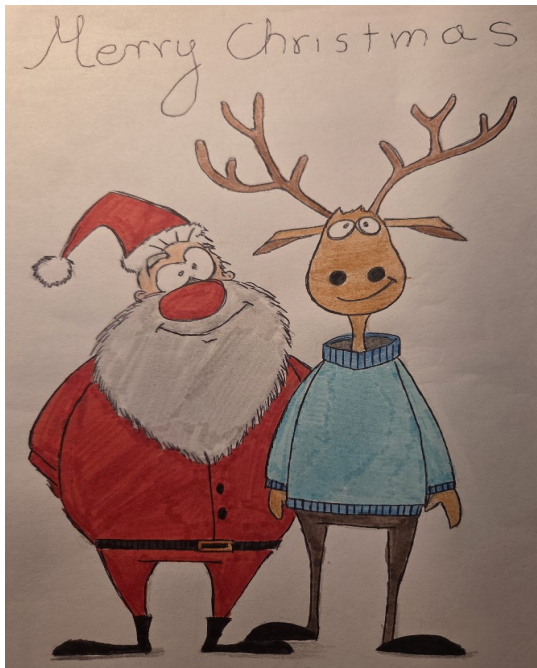

Kącik Młodych Talentów

Wiersze i prace plastyczne to dzieło waszych kolegów i koleżanek. Jako zespół redakcyjny serdecznie zachęcamy wszystkich uczniów do odkrywania swoich pasji i talentów. Kochani, do dzieła!!!

Wywiad z Panią ze szkolnej biblioteki

Czy któreś z Was zastanawiało się kiedyś, jak wygląda praca w bibliotece szkolnej?

Jeśli tak, świetnie się składa, ponieważ pani Katarzyna Ługiewicz

- nasza bibliotekarka, zgodziła się udzielić wywiadu. Zapraszam do czytania.

1. Jaką uczennicą była Pani w młodości?

Pilną, obowiązkową, osiągającą sukcesy w nauce i w konkursach przedmiotowych, słuchającą nauczycieli, angażującą się w życie szkoły.

To w szkole podstawowej :) W szkole średniej nadal dobrze się uczyłam, ale miałam już odwagę powiedzieć, co myślę, nawet jeśli moja opinia różniła się od tej, którą mieli pedagodzy. No a studia to... za dużo by opowiadać. Wszystkim życzę tak barwnego studenckiego życia.

2. Czytała Pani lektury?

Oczywiście, bo jak wspomniałam wcześniej, byłam pilną i obowiązkową uczennicą.

3. Dlaczego wybrała Pani pracę w bibliotece szkolnej?

Odpowiedź na to pytanie jest tylko jedna: ponieważ uwielbiam czytać i chciałabym do czytania zachęcić innych! A w bibliotece szkolnej jest możliwość dotarcia do Was - młodych ludzi - i istnieje szansa, że przynajmniej część z Was zrezygnuje choć na godzinkę dziennie ze smartfonów na rzecz książki.

4. Co osoba wybierająca ten zawód powinna wiedzieć?

O, wyczuwam tu ścieżkę zawodowca. To bardzo dobrze. Myślę, że najlepiej będzie, jeśli najważniejsze informacje ujmę w punktach.

1. Zakres obowiązków nauczyciela bibliotekarza:

Prowadzenie biblioteki szkolnej - organizacja zbiorów, wypożyczanie książek, prowadzenie katalogów.

Działania edukacyjne - organizowanie lekcji bibliotecznych, wspieranie uczniów w rozwijaniu kompetencji czytelniczych i informacyjnych.

Współpraca z nauczycielami - pomoc w realizacji projektów edukacyjnych, dostarczanie materiałów dydaktycznych.

Promowanie czytelnictwa - organizacja konkursów, spotkań autorskich, wystaw tematycznych.

Zarządzanie zasobami cyfrowymi - obsługa programów bibliotecznych, e-booków, baz danych.

2. **Kompetencje i cechy osobowościowe:**

- ❖ Komunikatywność i empatia - praca z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi wymaga otwartości i zrozumienia.
- ❖ Zamiłowanie do literatury i kultury - nie tylko książki, ale też film, teatr, sztuka.
- ❖ Umiejętność organizacji pracy - samodzielność w planowaniu działań biblioteki.
- ❖ Znajomość technologii informacyjnych - obsługa komputerów, systemów bibliotecznych, narzędzi edukacyjnych.
- ❖ Kreatywność - przydatna przy tworzeniu wydarzeń czy projektów czytelniczych.

3. **Kwalifikacje zawodowe**

- ❖ Wykształcenie wyższe pedagogiczne z przygotowaniem bibliotekarskim.
- ❖ Znajomość podstaw prawa oświatowego i przepisów dotyczących funkcjonowania bibliotek szkolnych.

4. **Wartości i misja**

Wspieranie rozwoju uczniów - nie tylko intelektualnego, ale też emocjonalnego i społecznego.

Budowanie kultury czytelniczej i promowanie wartości edukacyjnych.

Tworzenie bezpiecznej, inspirującej przestrzeni dla wszystkich użytkowników biblioteki.

I to naprawdę w wielkim skrócie!

6. **Czego Pani najbardziej w tej pracy nie lubi, a co lubi?**

Nie lubię wszystkiego, co jest związane z udostępnianiem podręczników a najbardziej rozliczania tych uczniów, którzy nie szanują wypożyczonych z biblioteki pomocy naukowych.

Natomiast najbardziej lubię spotykać się z Wami, rozmawiać o książkach, organizować konkursy związane z promowaniem czytania, lubię te momenty, kiedy mam informację

zwrotną, że to, co robię, podoba się Wam. To mnie motywuje i sprawia, iż ogarnia mnie poczucie spełnienia.

7. Jeśli musiałyby Pani z tego wszystkiego zrezygnować, co by Pani wybrała?

Szczerze? Nawet o tym nie myślę. Sądzę, że dane mi było dobrze wybrać zawód i nie doznałam zawodu z powodu błędnej decyzji.

8. Lubi pani słuchać muzyki podczas czytania?

Cóż, nie mam na to szansy, ponieważ głównie słucham audiobooków.

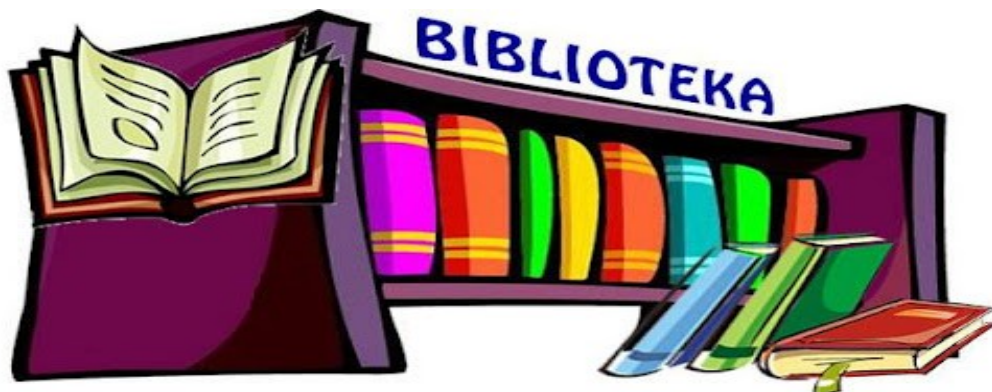
9. Czy zdarza się Pani czytać w pracy?

Niestety, w pracy zmuszona jestem zrezygnować z tej przyjemności. Chyba że wspólnie z uczniami czytamy fragmenty książek dostępnych w naszej bibliotece. I wówczas to jest dla mnie wielka radość!

10. Ogląda Pani ekranizacje książek czy woli Pani zostawać przy wyobrażeniach?

Oglądam, ale dopiero po przeczytaniu. Niekiedy ekranizacja rozczarowuje, a niekiedy sprawia, że odkrywam coś, co mi umknęło. Bywa i tak, że jestem zachwycona obrazem - tak jest na przykład w przypadku zdjęć w filmie Agnieszki Holland "Tajemniczy ogród".

Wywiad przeprowadziła Małgorzata Ciechanowicz z klasy 7C.

Historia niezwyklej znajomości

Mam na imię Martyna, mam 14 lat i dziś opowiem o mojej cudownej i nietypowej relacji z Arią Martelle. Tak, dokładnie z tą samą Arią, która od ponad roku rozwija swoją karierę muzyczną.

Poznałyśmy się w Szczecinie. To był 2024 rok, ale nasza relacja zaczęła się nieco później.

2025 rok, ostatni dzień przed wakacjami. Nazajutrz miał się odbyć koncert Arii w Świnoujściu. Nagle przychodzi powiadomienie od niej na mój telefon. Napisała na swoim kanale nadawczym, że wylądowała w szczecińskim szpitalu, ale i tak postara się pojawić na koncercie. I tak faktycznie było. Mimo złego stanu zdrowia pojawiła się tam, by nie zawieść swoich fanów. Wydawać by się mogło, że po wyjściu ze szpitala z jej zdrowiem będzie z każdym dniem lepiej. Jednak po jakimś czasie znów przychodzi powiadomienie z kanału nadawczego. Tym razem wiadomość głosowa: „Czuję się bezsilna... tyle badań, a diagnozy wciąż brak”. „Przepraszam, że płaczę, ale już nie wiem, co mam robić, tyle już jeżdżę po szpitalach, a diagnozy brak”. Ta wiadomość zmieniła wszystko. Słysząc było smutek, bo zanim tam trafiła, była też w kilku innych szpitalach. Bez zastanawiania włączyłam prywatny czat i porozmawiałyśmy o wszystkim, co w niej siedziało. Mimo że zazwyczaj nie pisze z fanami prywatnie, to od tamtej pory korespondujemy ze sobą co tydzień i wspieramy się nawzajem. Dziś jesteśmy dla siebie jak siostry.

Ostatnio nawet dostałam od Arii prezent.

Jak uczyć się szybko i efektywnie w domu? Zawód uczeń.

Oto kilka wskazówek, jak ułatwić sobie pracę w domu:

1. Wprowadź poranną rutynę.

Porozmawiaj o tym z najbliższymi i ustal, że na czas twojej pracy rodzina (np. młodsze rodzeństwo) nie przeszkadza.

2. Zadbaj o miejsce pracy.

Bałagan sprawia, że czujemy się niekomfortowo, odciąga naszą uwagę od spraw ważnych.

Wyloguj się z serwerów społecznościowych i komunikatorów.

Pamiętaj o wodzie - odpowiednie nawodnienie sprawi, że będziesz bardziej skupiony.

3. Stwórz Mapę Marzeń.

To kolaż z inspirujących ciebie słów, rysunków, cytatów. To Twoje marzenia na dziś i na przyszłość.

4. Prace domowe zaczynaj od tych najtrudniejszych i najpilniejszych.

Ucząc się rysuj, podkreślaj, notuj, twórz rymowanki. Staraj się pracować wieloma zmysłami jednocześnie.

Rób zawsze przerwy, jak czujesz zmęczenie (krótkie, ok. 10min). Możesz wykorzystać je na proste ćwiczenia fizyczne.

Duże partie materiału (np. przygotowanie do egzaminu) dziel na mniejsze etapy.

5. Znajdź osobę z klasy (Skype, WhatsApp lub inny komunikator), z którą możesz codziennie monitorować postępy w nauce. Zadawajcie sobie szczegółowe pytania, co było dla każdego z Was trudne, co fascynujące. Wspólne powtarzanie jest bardzo korzystne i zbuduje Ci dodatkową, fantastyczną "dźwignię motywacyjną".

Mamy nadzieję, że te wskazówki będą dla Ciebie przydatne.

Ważny egzamin a pierwsza randka ???

Zastanawialiście się, co łączy ważny egzamin z pierwszą randką? Oba zdarzenia to stresory, czyli czynniki wywołujące w nas stres. O tym, jak nasz układ nerwowy reaguje na stres w sposób fizjologiczny oraz jak sobie z nim radzić w najnowszym filmie edukacyjnym ADAMED Smart UP opowiada Klaudia Szklarczyk-Smolana.

<https://www.youtube.com/watch?v=howvRAkWPLM>

Bezpieczne ferie w pigułce

Sanki, łyżwy, narty, snowtubing, kuligi, wędrowki po górach, a nawet... żeglarstwo lodowe – lista zimowych aktywności jest bardzo długa. Ferie to czas odpoczynku i dobrej zabawy dla dzieci, ale także ich rodziców. Co zrobić, żeby w tym czasie uniknąć chorób i kontuzji? Podpowiadamy, jak dbać o bezpieczeństwo swoje i bliskich – nie tylko podczas ferii.

5 zasad dla dziecka...

1. Nie wchodzić na zamrożnięte zbiorniki wodne!

Służby co roku ostrzegają, że nigdy nie możemy mówić o bezpiecznym lodzie. Na jego wytrzymałość wpływa rodzaj wód oraz temperatura powietrza. Warto wiedzieć, że lód nie wszędzie jest tej samej grubości – na środku jeziora jest cieńszy niż przy brzegach. Do jazdy na łyżwach nadają się wyłącznie sztuczne zbiorniki.

2. Nie zjeżdżaj na sankach w pobliżu dróg i zbiorników wodnych.

3. Nie przebiegaj przez ulicę, a po zapadnięciu zmroku zawsze miej przy sobie odblask – dzięki temu będziesz widoczny na drodze.

4. Nie strącaj sopli zwisających z dachów lub drzew. Spadający sopel może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia.

5. Stosuj się do zakazów i nakazów opiekunów.

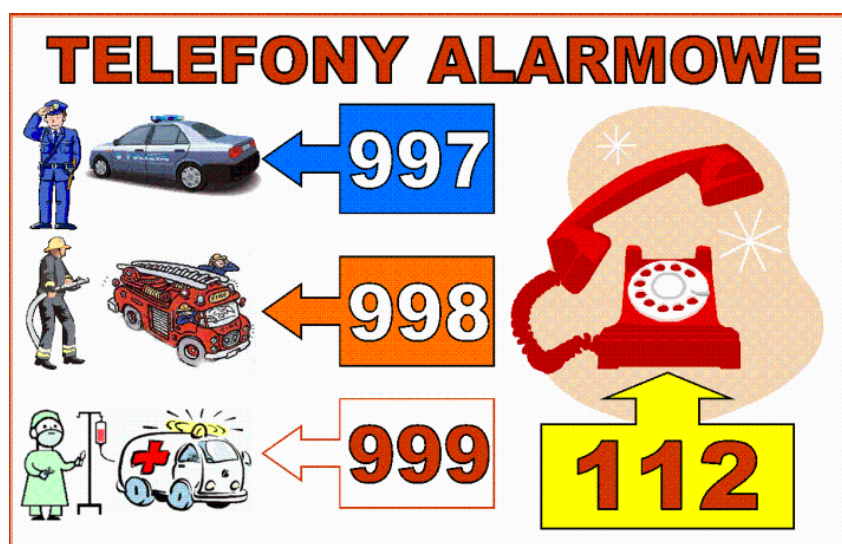
To bardzo ważne!

Nie znikaj niespodziewanie z oczu rodzicom lub opiekunom, a jeżeli planujesz pójść do sklepu lub toalety, zgłoś taką potrzebę opiekunowi.

... i 5 zasad dla rodzica lub opiekuna

1. Bezpieczeństwo podczas ferii zimowych zależy także od ciebie! Sprawdź, czy organizator ma niezbędne zezwolenia i czy jest w stanie zapewnić dzieciom pomoc medyczną. Poproś odpowiednie służby o sprawdzenie, czy pojazd, którym będą podróżować dzieci, jest bezpieczny.
2. Nie dawaj dziecku na wyjazd wartościowych przedmiotów.
3. Poproś, aby dziecko zawsze miało przy sobie (w plecaku czy kieszeni) kartkę z imieniem i nazwiskiem, nazwą ośrodka, numerami kontaktowymi do rodziców i opiekunów oraz, jeżeli jest taka potrzeba, listą przyjmowanych przez nie leków.
4. Zapoznaj dziecko z zasadami pierwszej pomocy – na taką naukę nigdy nie jest zbyt wcześnie. Sprawdź, czy zna podstawowe numery alarmowe i czy wie, jak zachować się w sytuacji zagrożenia.
5. Pamiętaj o dodatkowym ubezpieczeniu dla dziecka.

Drodzy Uczniowie!

Już niedługo ferie zimowe 😊

Życzymy wszystkim zdrowych i bezpiecznych ferii zimowych oraz odpoczynku po trudach kilkumiesięcznej pracy. Niech ten wspaniały czas dostarczy Wam wielu ciekawych przeżyć. Odpoczywajcie, cieszcie się swobodą, przygodami, jednak prosimy, by nigdy nie opuszczał Was zdrowy rozsądek, abyście w czasie ferii dbali o bezpieczeństwo swoje oraz osób towarzyszących. Nie podejmujcie działań zagrażających życiu lub zdrowiu. Mamy nadzieję, że do nauki wrócicie zadowoleni, uśmiechnięci, z nową energią do pracy w drugim półroczu roku szkolnego 2025/2026.

ŹRÓDŁA:

Materiały własne, przygotowane przez uczniów SP 56 oraz:

- Wikipedia;
- Wyszukiwarka Google;
- Artykuły w Internecie.

Opiekunki:

Monika Pótorak

Grażyna Kacprzak

Danuta Sepuco